

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. I. An pœna damni sit effectus peccati originalis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74152)

ARTICULUS II.

Quas penas causet originale peccatum post mortem?

SUMMARI A.

1. Peccatum originale causat penam damni.
2. Parvuli in peccato originali decedentes non patiuntur beatitudine naturali.
3. Probatur auctoritate & ratione.
4. *Iidem non patiuntur penam sensus.*
5. Probatur auctoritate & ratione.
6. Explicantur Scripturae in oppositum adductae.
7. Disparitas de penis huius & alterius vite.
8. Ratio, cur infantes potius penam damni, quam sensus patiantur.
9. Originale conjunctionum actuali causat maiorem penam intensivè.
10. Alligatio ad limbum non est pena sensus.
11. Parvuli propter penam damni non patiuntur tristitiam.
12. Quis futurus status Angelorum post extremum iudicium?

§. I.

An pena damni sit effectus peccati originalis?

1. **CONCLUSIO PRIMA.** *Penam damni est effectus peccati originalis. Est de fide ex definitione Tridentini Sess. 5. can. 4. & 5. de pecc. orig. dicente, quod parvuli sine baptismo morientes in penam peccati originalis priventur vitâ aeternâ. Et Jo. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu S. non potest introire in regnum DEI. Sed privari vitâ aeternâ, & non posse introire in regnum DEI, est ipsa pena damni: ergo.*

2. Inferes ex dictis contra singularem opinionem Ambrosii Catherini, Parvulos absque baptismo mortuos non fore beatitudine naturali, ut sentit communis Catholicorum DD.

Constat in primis ex auctoritate. Nam primò in Florentino definitur, illorum animas, qui in actuali mortali peccato, vel in solo originali decedunt, mox in infernum descendere, penis tamen imparibus puniendas. Secundò D. Aug. l. 1. de pecc. merit. c. 16. de illis parvulis; *Mul-tum, inquit, fallit & fallitur, qui eos in condemnatione predicat non futuros, dicente Apostolo, iudicium ex uno delicto in condemnationem, &c.* Tertio D. Anselmus de Concept. Virg. c. 27. *Si originale peccatum est aliquod peccatum, necesse est, omnem hominem in eo natum, in illo non dimisso damnari, quæ omnia cum beatitudine naturali repugnant.* Unde

3. Ratio corollarij est primò. Beatitudo naturalis non stat cum averfione habituali ab ultimo fine naturali: sed parvuli per originale peccatum sunt habitualiter averfi ab ultimo fine naturali: non enim potuit Adamus per mortale peccatum efficaciter averfi à DEO ut ultimo fine supernaturali, quin simul averteretur ab illo ut ultimo fine naturali: ergo.

Secundò. Cùm Beatitudo naturalis sit status omnium bonorum naturalium aggregatione perfectus, non comparitur secum ullam miseriam

R. P. Mezg. Theol. Schol. Tom. II.

naturalem: atqui infantes absque baptismo mortui habent aliquam miseriam, & infelicitatem; nimirum detentionem in limbo subterraneo tenebroso, qui etiam infernus dicitur, & nequaquam convenit cum naturali felicitate: ergo non possunt habere beatitudinem naturalem. Minor habetur primò in Florentino primùm citato, & S. Anselmo l. c. c. 22. dicente: *Post diem iudicii nullus erit Angelus, aut homo, nisi aut in regno DEI, aut in inferno.* Et probatur ulterius ratione; tum quia non est ratio, cur post iudicium universale debeant habere alium locum, quàm obtinuerint in iudicio particulari: sed in hoc obtinuerunt limbum subterraneum: ergo. Tum quia secundum communem sententiam post universale iudicium omnia elementa reducuntur ad suum situm naturalem; sicque terra undequaque erit aquis cooperta; ita ut nullus ibi relinquatur locus humanæ habitationi; adedque cùm infantes in cælo non sint futuri, neque locum habituri in terris, nec utique instar piscium in aquis nataturi, eundem habebunt locum, quem nunc habent, nimirum limbum subterraneum. Sed nunc ad aliam opinionem discutendam priori à diametro oppositam sit

§. II.

An parvuli sine baptismo mortui patiantur penam sensus?

Affirmativam tenent Gregor. Armin, in 2. d. 30. Driedo l. 1. de grat. to. 3. c. 2. Sylvius hic q. 85. a. 6. quæsit. 2. oppositam tenent communiter Thomistæ, alijque DD. cum quibus

CONCLUSIO est *negativa, & manifesta* S. Doctoris in 3. dist. 22. q. 2. a. 1. ad quæst. 2. ubi distinguens infernum in 4. partes, quarum una est infernus damnatorum, altera limbus puerorum, tertia purgatorium, quarta limbus PP. De secunda parte sic dicit: *Alius est infernus supra istum [nempe infernum damnatorum] in quo sunt tenebra, & propter carentiam Divinae visionis, & propter carentiam gratiæ; sed non est ibi pena sensibilis, & dicitur limbus puerorum.*

Probatur primò ex c. maiorem, extra de baptismo, ubi Innocentius III. dicit: *Penam originalis peccati est carentia visionis DEI: actualis vero peccati pena, gehenna perpetua cruciatus.* Ubi frustra foret utriusque penæ contradistinctio, nisi Summ. Pontifex in priori membro divisionis carentiam visionis accepisset cum exclusione cruciatus; siquidem & pena peccati actualis non solum gehennæ cruciatus, sed etiam carentiam visionis includit. Item S. Gregor. Nazianz. orat. 40. dicit: *Parvulos decedentes sine baptismo, nec gloriam, nec supplicia habituros.* Gregor. Nyll. orat. de infant. *Immatura mors infantium demonstrat, neque in doloribus & mæstitia futuros esse eos, qui sic vivere desierunt.* Et D. Bernard. serm. 3. de resurrect. *Tolle propriam voluntatem, & non*

Na

& non